

Mandelighedens og Folkelighedens ypperste Tals-
 mænd, havde ikke blot i Tid, men i
 Gjerning staaet paa Folkfrihedens Side.
 Af Ministeriets ubetingede Venner have ingen An-
 dre haat Ordet end det ærede Medlem for Maribo
 Amts 2den Valgtreds (Frederiksen), og han har
 synes jeg, ved sine Udtalelser vist, at det ærede
 Medlem for Svendborg Amts 3die Valgtreds (S.
 A. Hansen) formentlig havde Ret, naar han sagde,
 at de ærede Medlemmer vistnok tav, fordi de ikke
 havde nogen væsentlig Modgrund at anføre mod
 den Stilling, vi her indtage. Det forekommer mig
 dog beklageligt for Debattens Skyld, at de ærede
 Herrer ikke ville træde op til Forsvar for Ministe-
 riet; det er dog en Selsølg, at der maatte kunne være
 sagt Noget, som kunde have mildnet endel de skarpe
 Uttringer, der fra forskjellige Sider ere faldne, og
 jeg er tilbøjelig til at tro, at en Del af disse
 Uttringer, der ere faldne ligeoverfor Regjeringen,
 have faaet en skarpere Form derved, at de ærede
 Herrer ikke have talt. (Stemmer: Saa!). Ja,
 det er forstaaeligt, at det Sagte kommer frem skar-
 pere som en Slags Udskælning til de Herrer om-
 dog at fremsætte deres Mening om dette Spørgs-
 maal. Et andet æret Medlem, som ogsaa indta-
 ger en noget besynderlig Stilling til Ministeriet,
 det ærede Medlem for Solbæk Amts 3die Valg-
 treds (Dinesen) erklærede, at han ingen Lillid havde
 til Flertallet, det fortaenter jeg ham virkelig ikke
 i; thi Størstedelen af Flertallet har behandlet ham
 paa en saadan Maade, at han ikke har nogen sæ-
 egen Grund til at være tilfreds med dette Flertal,
 men i denne Omstændighed ligger rimeligvis og-
 saa, at Mangelen paa Lillid vistnok er gjensidig.
 Hvad angaar det, han har hentydet til om Gift,
 saa er der ganske vist mange Slags Gift til, og
 jeg skal tiltræde den Tilbagevisning, som i den Hen-
 seende ffete af det ærede Medlem for Svendborg Amts
 6te Valgtreds (G. Petersen), hans Retorsion i
 denne Henseende var jo fuldstændig berettiget. En
 noget anden Karakter havde det Forsvar for Mini-
 steriet, der er fremsat af det ærede Medlem for
 Vejle Amts 5te Valgtreds (S. Sørensen). Det
 ærede Medlem mente, at vi vare for stundesløse,
 og at vi skulde give Tid. Dersom vi, i Stedet
 for at begynde i April Maaned med en Adresse,
 havde villet opsætte det en Maaned eller lidt læn-
 gere, vilde det ærede Medlem have været med.
 Vi begyndte omtrent 3 Aar efter Ministeriets
 Dannelselse; det var stundesløst, men dersom vi
 havde opsat det en Maaned til, saa havde vi efter
 det ærede Medlems Formening ikke været stundes-
 løse. Jeg forstaaer ikke den Forskjel, at, naar
 man begynder med en Opposition efter 3 Aars
 Forløb, saa bliver man stundesløs, men man bliver
 det ikke, naar man begynder derpaa efter 3 Aar og
 1 Maaned. Nu skal jeg imidlertid henvisse til,
 at der var 55 Medlemmer her i Thinget, der havde
 en anden Opsættelse af dette Spørgsmaal, da vi
 stemte for Adressen, og jeg skal derfor ganske hen-

stille til det ærede Medlems Overveelse, om han
 tror det er berettiget for ham saaledes at stille
 sig op som skolemesterende lige overfor Folke-
 thingets Flertal med Hensyn til dette Spørgs-
 maal. Det meget ærede Medlem mente, at vi
 skulde tøve indtil vore Modstandere gik over til
 os, indtil de kom til at indse, at vi i Grunden
 vare ret skikkelige Mennesker, og at det, vi vilde,
 i Grunden var det Rette; men hvorlænge tror
 det ærede Medlem da, at vi skulde tøve, det vil
 ikke blive Slægtled, men med andre Ord, den Dag
 naaes aldrig, det viser Historien, og selv om den
 samme Hæderlighed og gode Villie til at opfatte
 det Rette er tilstede, saa vil den Dag aldrig naas,
 fordi der nu er et forskjelligt Syn paa Sagen
 tilstede, og altid vil være det, fordi der er For-
 skjel paa Menneskene selv som de ere skabte og i
 deres hele Væsen, Opdragelse og Livsforhold; det
 veed det ærede Medlem lige saa godt som jeg, og
 dog tror han, at vi ved at tøve skulde kunne komme til
 at se Sagen paa samme Maade som vore Mod-
 standere. Nei, Partier har der altid været, og
 det vil der altid blive, og allermindst skulde vi
 nu modtage den Formaning, at vi skulde vente og
 sidde rolig for at se, om vore Modstandere ikke
 skulde komme i Tanke om, at der hos os er no-
 get Hæderligt, nogen Fædrelandskjerlighed og no-
 gen Indsigt. Vi maa jo erindre den Behandling,
 vi bestandig nyde, og ikke blot vi, det ærede Med-
 lem skal ikke glemme, at det er ikke blot os. Der
 er nylig i et af Hovedorganerne i Pressen sagt,
 at vi paa denne Side repræsenterede den mindre
 agtværdige Del af Samfundet; i den Forbindelse,
 hvori dette Udtryk er fremkommet, kunde man næ-
 sten frit oversætte det ved den foragtelige Del af
 Samfundet. (Stemmer: Hvad er det for et
 Blad?). Det var Fædrelandet. (Udfordring af
 Det. Hansen). Jeg kan ikke høre, hvad det
 ærede Medlem siger, og jeg tror heller ikke, det
 har saa meget at betyde, om man ikke hører det,
 men hvis det ærede Medlem tvivler om, hvad jeg
 siger, skal jeg vise ham Sort paa Hvidt derfor.
 Det er fra samme Side, hvorfra man tidligere i
 Digt har yttret: „og hædret skal han (Bonden)
 være“; som nu kalder ham og andre fristående
 Medborgere den mindre agtværdige Del. Det
 er altsaa ikke blot de enkelte Personer, de enkelte
 Folkerepræsentanter, der paa denne Maade haanes,
 men det gjælder Folket, som de repræsenterer, og
 til samme Tid, som dette sker, skulde vi formæns
 til at krybe i et Musehul og ikke turde være vor
 Mening bekendt, ikke turde forsvare det Høvert,
 vi ere kaldede til at forsvare. Det er muligt, at
 dette vil — som det ærede Medlem siger — for-
 sinke vor fremtidige Udvikling, men vor Stilling
 til Sagerne er ikke Skylden til Forsinkelsen.
 Jeg tror, at hvorledes end denne Afstemning
 vil gaa, saa have vi holdt den Fane uplettet,
 som Valgerne gav os den 20de Septbr. Det er
 min fuldkomne Overbevisning, at ogsaa i de ærede